ଯୋଗୀ

ରେଙ୍ଗୁନ ଗୀତ

ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତଦାସ ଶର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

PRINTED BY A. K. GHOSH
AT SREE HARANATH PRESS
BAKHRABAD
CUTTACK.
1929

ମୂଲ୍ୟ ୫ ୦ /   ଶ୍ରୁବଘଇ । ମାହ ।

Digitized by srujan ka@gmail.com

ରେଙ୍ଗୁନ ଗୀତ ।

ଭାଇ କହ କେମନ୍ତ ରେଙ୍ଗୁନ ଦେଶ ।
କହୁ ଶୁଣିଲେ ମନ ହେବ ଉଲ୍ଲାସ । ପଦ ।

କେତେଦିନେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ'ତେ ଛାଡ଼ିଣ ଗଲ । ଗୋପାଳପୁରେ କେତେ ଦିନ ରହିଲ । ଘୋର ସିନ୍ଧୁ କପଟ ଆନନ୍ଦେ ହେଲ ପାର । ଚଳଣି ସେ ଦେଶର ଛଟା କେଉଁ ପ୍ରକାର । ଜାଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ନ ହୋଇଅଛି କଷ ।୧। ଝଲଅଙ୍ଗନା କେମନ୍ତେ ସୁନ୍ଦରୀ ଅଛନ୍ତି । ନିଜ ପତିକ କରୁଣେ ସେବା କରନ୍ତି । ଝାଡ଼ ରନ୍ଧନ୍ତି ଯାଇ ଟିକଣା ଦିଅ କହି । ତାନ୍ଦ୍ରିଯନ୍ତ ଖାଇଁ ଚାଉଳ କି ଚସେ ଗୃହେ । ଅଟେ କେମନ୍ତ ଭାଷା ତାଙ୍କ ବଟନାଷ ତାଙ୍କର ଶୋଭା ଜଭୂଷେ ଖାଆନ୍ତି କଷ । ଥାନ୍ତି କେମନ୍ତ ଗୃହେ କେମନ୍ତ ବେଶ । ଧାତା ପଣ୍ଡିତର ଗତ ଧାର୍ମିକ ନିଦେଇଛନ୍ତି । କନ୍ଦାଳ ଦିଅ କହି ପୂର୍ଣ୍ଣିକ ଅନ୍ଧ ହୋଇ । ଫଳ ଫଳଇ ତହିଁ କଷ ବଟେଷ । ବଡ଼ ଫିହକୁ ଯେ ଗଲେ କେମନ୍ତ କ୍ଳେଶ । ଭଲେ କହ ସାନସିଂଅ କରଇ କସ । ମେ ଗନ ଝାପୁ ତହିଁ ଯାଇ ଅଛ କି ନାହିଁ । ତହିଁରେ ହସି ନାତ ଲାବଣ୍ୟ ଯେ କେମନ୍ତ । ବହୁ ଧନ ଅର୍ଜିକ ତାହିଁ ବିଶେଷ । ଶିଘ୍ର ରେଲର କଥା କହ ସତ୍ତରେ । ସେଥିରେ ଚାଲ୍ ଗୃହଇ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ । ମେସନ ସେ ଦେଶରେ ଅଛଇ କେତେ ପ୍ରବ ଭେଷରେ ହେଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଣେ ହେଲା ମୁଜନ । ଶିଲଆଡ଼ରେ ଯୋଗୀ ଜାହିଲ ଏ ଦ୍ଵେଷ । ୨ ।

—— ✣ ——

Digitized by srujan ka@gmail.com

କହି ଯାଉଛିରେ ଭାଇ ରେଙ୍ଗୁନ ଦେଶ ର କଥା ସାବଧାନେ
କରିବା କାନ । ହେ । ଖୋଜନ୍ତି ଲୋଭରୁ । ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ଫେରି ।
ବୋଲନ୍ତି ରେଙ୍ଗୁନ ଯିବ କେ ଅଛ । ଦେଇ ବୋଇତକୁ ଦେବି ମୁଁ
ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ । ଏ କଥାରେ ଅଛ ପଟୁଆ ଭାଇ । ୧ । ଗଲେ ସେଠାରେ ଧନ
ହୋଏ ଉପାର୍ଜନ ସେ କଥା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିବି କାହିଁ । ଗୋଟିଏ କଦଳୀ
ଗଛ ହେଲେ ଭାଇ । ଟଙ୍କାଟିଏ ମିଳେ ନ ଥାଇ କ୍ଳେଶ । ୨ । ଘରେ
ଗୋଟା ଦ୍ରାମ୍ବେ ଟଙ୍କା ଜମା ହୁଏ । ଟୋକି ମାଛ ଛତୁ ଯେ ବିଶେଷ
ଘଅ ଦହି ତହିଁ କିଛି ନ ମିଳଇ । ଭାଜା ଅନ୍ନ ଖାଇ ମନ ଉଲ୍ଲାସ ।
ଏ ବର୍ଣ୍ଣନ ଶୁଣି ଭଲ କରି ହୋଏ । ମାସକେ ଅଣାକୁ ପଡ଼ଇ ଟଙ୍କା
ଅଛି ଯାନ ଯେତେ କହିବି ମୁଁ କେତେ । ମାତ୍ରକ ବିଶେଷ ନ ମିଳେ
ନାହିଁ । ୪ । ଟଙ୍କା ପାଇବ ଜ ଏ ଦେଶେ ଏଣିକି । କାନ୍ଦିବ ପଡ଼ୁଛି
ପ୍ରତି ବରଷ । ଛଡ଼ି ନଦୀ ଶଙ୍କା ନାହିଁ ଏତେ ଟଙ୍କା । ଲେଖିବି କହି
ତୁମ୍ଭ ନାମ କାଷ । ୫ । ଛଟକରେ କେତେ ହଜାର ଯେ ଟଙ୍କା । ନାମ
ଲେଖାଇ ହୋଇ ହସ ହସ । ଛ ମାସର ଧନକୁ ଦାଦ ବାଇଦାକୁ ମିଷ୍ଟୀ
ମତ ଅଡ ହୋଏ ଉଲ୍ଲାସ ।୬। ଯାଇ କେ ଗୁଡ଼ିକୁ କହିଲ ବାପକୁ ।
ଯାଉଅଛି ମୁହିଁ ରେଙ୍ଗୁନ ଦେଶ । ଜବକା ଆମ୍ଭର ବୁଢ଼ାବ ଥୋଇ ।
ଖେତ ଯୋତିଲେ ଖାଇବା କିସ ।୭। ଝିଅ କାହାର କାନ୍ଦଇ ପିଅର
କରୁଅଛି କାନ୍ଦି ଏତେ ସାହାସ । ସ୍ୱର ସ୍ୱର ମୁହିଁ ମରିବି ଯିବଇଁ ।
ଫିଲିଙ୍କୁ କେହୁ କହିବ ଶୁଣ । ନନାକୁ କେ ବୋଇଲ ଛାଡ଼ି କରି
ଦେଲେ ଟୋକାକୁ ଦେତେ ଟଙ୍କା ଅବଶ୍ୟ । ନୋହିବ ଲୋକୁଟି ବିଳଣ
ଦେବଟି । ଦେଇ ହୁଁକ ରଜ୍ଜୁ ଉପଚାର ।୯। ଟଙ୍କା ନେଇ ଲାଗୁଇ ରଖି
ଥାଏ ମନେ । ପେଟାଇ କାହାକୁ ନ ଭୁଲେ ଭାଇ । ଟୋକାକ ମେ
ନିଧ କରୁଥାଏ ଭିଜ । ଲୁଚିଣ ଭଜି ପଳାଇବା ଆଯ । ୧୦ । ଠକ
ଯେ ପରରେ କ୍ଷେଷ୍ଟନ୍ତୁ କେ ଘରେ । କୋଳିଇ ମୋଟେ କେ ନ ବୋଲ
ହିସ । ଠିକ ହେବ ରେଙ୍ଗୁନ ପଳାଇ ଯିବ ମୁଁ ଦେଖିବା ମୋତେ କେ

Digitized by srujan ka@gmail.com

କରିବ କିସ ।୧୧। ତାଙ୍କ ଭୁଲିଗଲୁ ନଡ଼ିଲ ଜେ ଗୃହକୁ । ଯାଇଅଛି
ମୁହିଁ ରେଙ୍ଗୁନ ଦେଶ । ଡାକ୍ତର ଯେ ଶତେ ପଠାଇ ଥିବ ହଂ । ନିଜର
ଉମ୍ଭଙ୍କୁ ମା’ଙ୍କୁ ମାଗ ।୧୨। ତାଙ୍କେ ତେଜ ନାପୁଁକା ବୋଲଇ ଯେ
ଏକ’କର ମନେ ଯାଉଛ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ । ନନଦ ଦଅରେଁ ଥିଏ କେମନ୍ତେ
ଛାଡ଼ିଯାଇ ହୋଇଛି ଜେନମାଗ ।୧୩। ଆଉ ମୋତେ ମନା ନ କର
ନଣନ୍ଦ । ଯିବାର ମୁହିଁ ନିଦାନ ଆଶା । ଏ ବର୍ଷର କଷ୍ଟ ବାନ୍ଧିବ
କାମିଡ଼ । ଜଡ଼ାଙ୍ଗନା ତାଙ୍କୁ ଅଛି ବିଦେଶ ।୧୪। ଭଅର ବା ମାନେ
ଯୁବଙ୍କୁ ଯେ କହେ । ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ନଅଣ୍ଟ ହୋଇଛି କିସ । ଭୁଇ ଥିଲେ
ବାରୁ ଅଛି ଘୋର ସବୁ । ରେଙ୍ଗୁନ ଧନରେ ନାହିଁ ମୋ ଆଶ ।୧୫।
ଥିଲେ ଏଥି ଗୁଣ ବାଇଦା ହୋଇନ୍ତେଣ ବାହାରିଲେ ସବେ ହୋଇଉଲସ ।
ଅବରଙ୍କୁ ନୋହୁ କେ ରନ୍ତ କରଇ । କେହୁ ତାଙ୍କର ବାହୁଡ଼ଣ ଆଶ ॥
ଦବ ଭୁଷା ଆଣି କାହାର ଘଇଣୀ ବୋଲଇ ପୁଅ ମୁଁ କରିବ କିସ ।
ଦେଖିଲେ ଆମ୍ଭର ତାଙ୍କୁ କହିବ କାହାର ଆସିବେ ଏହି ବରଷ ।
ଧିରେ କେ କହଇ ମୋର ଭାଇ ଯାଇ ରହିବାର ହେଲା ଅଠ ବରଷ ।
ଧନ ହସ୍ତ ନାହିଁ ପାଉଛି ନାହିଁ ହୋଇ । ଭୁଲି ଅଛି ମୁହିଁ କରିବ
କିସ ।୧୮। ନମ୍ଭରୁ ମୋର ବନ୍ଧକ କାହାର ବୋଲଇ ମୋର
ଘରେ ସାହାଯ୍ୟ । ନଥିବା ହୋଇ ବନ୍ଦ ଅଛି ବନ୍ଧ । ଅନ୍ୟ
ବଡ଼କୁ ଦେଇ ଦେବ ଅବଶ୍ୟ ।୧୯। ପୁଣି କେ ବୋଲଇ ମୋ କଥା
ସରଳ । କହୁଛି ମୋ ଗଲେ କଣ କରିବ । ପୁଅ ଝିଅ ତାର
ରହିଲେ ମୋ ଘର । ପ୍ରାଣ ଯିବ ରହୁଛି ଉପବାସ ।୨୦। ଫେରେକହେ
କେହି ନୁହନ୍ତି ମୋର ହେନ୍ତୁ । ହୋଇଛି ମୋତେ ଅତି କାଳପାଶ । ଫଙ୍ଗ
ହୋଇ ନାହାକୁ ଫନ୍ଦଇ । କଲ ଲଗାଇ ଏ ରଜ ଦରଦ ।୨୧। ବୋଲେ
କେହି ଭିତର ଶୁଣିବେ ଜୁମର । ଭ୍ରାତୃ ଲୋକଙ୍କୁ ନ ବୋଲିବ କିସ ।
କୁହନ୍ତୁ ଯେ ନାହିଁ ଅମ୍ଭ କଥା ସେହି । ବାଲେ କାହ୍ନ ବୋଲି ହୋଇ
ଭିତିସ ।୨୨। ଭଣି ଭ୍ରାତୃଙ୍କ ଅଟଇ ଅନେକ ପାଇଁକୁଇ ଦେଲ

Digitized by srujan ka@gmail.com

ଟୋକନ୍ତି ବଶ । ଭ୍ରମ ଯେ ହୁଅନ୍ତି ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଛାଟିଣ ନଫୃନ୍ତି ଧନ ସବସ୍ୱ । ୧୩ । ମୁଁ ଜାଣି ଅଛଇ କାମ୍ଭାଙ୍କର ଯାଉ । ଅମେଇଏମ ବୋଲୁବା ବିଶେଷ । ମାଦକେ ପଡ଼ିଣ ଇଜତ ଯାଇଣ । ଲିଭୁଣ ଅଛନ୍ତି କଷ୍ଟ ଦେଶେ । ୧୪ । ଗୁମ୍ପ ଯେ ଖେଳନ୍ତି ଛ ଖାଇ ହୁଅନ୍ତି । ପରୁ ଧନ ଅଣିବାକୁ ଚେପ ଅଥ । ସେତେବ ହ୍ୱାରହେବ ଧନ ସହୋଇ । ବୁଝ ନ ହେବଇ ଜଗତ ଯାହାସ । ୧୫ । ଏଣ୍ଡିଆଙ୍କୁ କେଲ୍ଲ ବ୍ରାହ୍ମଣୀଭ ଷଟେ ଭଳ କୁଣ୍ଠ ମୃଭ୍ର ନ ଥାଏ ଅଥ । ଲଗା ଯେତେବେଳେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଦେଖନ୍ତେ ଭୁଲନ୍ତି ମୁଖେ ବୋଲନ୍ତି ପାଇଁ ସେ । ୧୬ । ନବୟରେ ବାଶୀ କହେ ଭା ଘରଣୀ । ଫୁନ୍ଙ୍ଗି ଜାତି ସେ ଜାଣନ୍ତି ଦବ । ନ ଜାଣଇ ଚିନ୍ତା ସୁହର ଯେ କଥା ପୁଣ ହୃଦୟତାରେ ନ ଥାଏ ଅଣ । ୧୭ । ବେଲେ କୈନ୍ତି ଗିର ଅମୃତ ଦେଶରୁ ବଡ ପରିବାର ଧନିନ୍ତି ଜଣ । ଚଳ ବସା କରୁ ଗଲେ ଲୋକ ଧର । ବାଙ୍ଗ ପୁଣି ନାଚିଛନ୍ତି ଛଇଣ । ୧୮ । ସନ୍ନ୍ୟାସିତ ହୋଇ ବାନ୍ଧ କେ କହଇ । ପୁଙ୍ଗ ଚୋଙ୍ଗି ଧନ କରୁଣ ଗୁଣ । ସାନ୍ଧବାର ବାଟ୍ଟା ହୋଇ ମାଦଳର ଲିଭି ଚଳାଇଲେ ଏଣ୍ଡ ବରଷ । ୧୯ । ହେଲେ କଷ୍ଟ ସହି ଯେ ଧନ ଅର୍ଜିଲି ତାର ଚେନ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇତ ନାଶ । ହଗଠାରେ ଦେଖି ଥାଏ ଅଧିକେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପରେ ଦେହି ନୁଅଇ ଯଶ । ଝପଟି ହେଉନ ରେଙ୍ଗୁନରୁ ଧନ । ନଟୋଳବ ରହୁ ସେ ଲେଖରେ ବାରଷ ଛଟର ଯୋଗୀ ଜିଭ ମୋ ଟୋପାତକୁ ଦେହ । ନ ଧରିବ ଏହୁ ଅତେ ଭଦ୍ରସ୍ୟ ।

ଛାଡ଼ ରେଙ୍ଗୁନ ଦେଶ ଏହୁ ଅଟଇ ଟେବ ।
ଦେଶ ବଳେ ଆସି ମୋତେ ହୋଟାଇ ଦେ । ପଦ ।

ଧନ ଲୋଭେ ବୃଦ୍ଧ ଦମସ୍ତକୁ ତେଜିଲୁ । ଯୌଖାନ ପୁବରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହେଲି । ନାନା ଦେଶରୁ ଲୋକ ଥାଇଛନ୍ତି ଅନେକ । କେ କର୍ତ୍ତି କାଟେ ବୋଲି, କେହୁ ବିକଇ ମାଳ ଏଥରୁ ହାଡ଼ ଉଷ୍ମା ନୁଅଇ ଛବ । ୧ । ଟୂଡା ପଇଡ଼ି ଭଣି ଆଣନ୍ତି ବୋଇବ ଥିବା ପାଇଁ"

Digitized by srujan ka@gmail.com

ଶୁଣ୍ଡିଣ ଥାନ୍ତି । କାଲି ଯେଉଁ ସାହେବ; ଉଜାଇ ଲୋକ ସଙ୍ଗ । କହନ୍ତି ଯେ ଲୋଗାଙ୍କୁ, ଦଅନ୍ତି ହିକଟଙ୍କୁ ତେଗଟଙ୍କା ପାଞ୍ଚଅଣା ନାଅଇ ରେ ।୬। ଆସିଲେ ନୋଇଡ ବଡସାହେବ ନଏ । ଧାନ୍ତ ଧାଡ଼ିକରି ଘମନ୍ତ୍ରଙ୍କୁ ବଘାଏ । ବାର ଜଣଙ୍କ ଠକ, କରନ୍ତି ଯେ ସକଳ । ତେଲଙ୍ଗା ଚଯନ୍ତି; ପଞ୍ଚସା ମାଗେ ଖୁପି । ନ ଦେଲେ ଭଣ୍ଡିନାକୁ ଦଆଇ ରେ ।୭। ଇଣ୍ଡସ୍ତମାନେ ଯେ ଧର୍ମବେତା ସମସ୍ତେ । ଲଣ୍ଟାମୁଣ୍ଡା ଗଣ୍ଡା ଗଣ୍ଡା କନ୍ଧବ କୋଟେ । ହିପଣ୍ଡ ଯେ କାଳିଆ । ଅଧେ ଦାଢ଼ି ବାଙ୍କୁଆ । ଯଡାଗ୍ରରେ ବସାନ୍ତି । କାଡ ମାରୁଣ ନୀଏନ୍ତି । ଟଙ୍କ ସିଙ୍ଗ ଲହର ମାରନ୍ତି ରେ । ୪ । ଲହଡ଼କ ଦେଖି କେହ୍ନ କରନ୍ତି ରଡ । କେ ହାତ ଧରନ୍ତି କେ ବୋଲେ ଗଲି ବୁଡ଼ି । କା ମୁଖ ଭ୍ରମ ହୋଏ କେ ନେଇ ବୁଝି ରହେ । ଗୃହର କଥା ମାନ ଝୁପି ପଡ଼ଇ ମନେ । କେ ମାତା ପିତା ସ୍ନେହ କାନ୍ଦଇରେ । ୫ । କେ ନାଇଆ କମଳା ଢଦଳ ଫିଙ୍ଗନ୍ତି । ମହାଭୟେ ହରିବୋଲ ଡାକ ଦିଅନ୍ତି । ତାହିଁ ଯାଇ ଶୀଘ୍ର ରେ । ବଯନ୍ତି ବୋଇତରେ । ଥିବ ନୋହେ ବୋଇତ । ଭ୍ରମ-ହେବାକୁ ଗତି । ଅଣ୍ଟକେ ଠନି ମଳ ଛୁଅଇ ରେ । ପିତ୍ତାଧିକ୍ୟ ଲୋକ-ମାନେ କରନ୍ତି ବାନ୍ତି । ଲବୁଣା ଶେପା କେ ନାଗାପୁଟେ ପୁଙ୍ଗନ୍ତି । କେହୁ ଧଇତ ପିଟେ । କେହୁ ବୃଡ଼ା ଡକଟେ । କେହୁ ପିଅଇ ଦଇ କାହାକୁ ନ ରୁଚଇ । କେ ପନ୍ଥଏ ମୁହିଁ ବୃଥାଇ ରେ ॥ କେ ବୋଲଇ ଭାଇ ମରିଯିବା ଅନାଶା । ମୋହର ଯେ ଜଡ ପାଡ଼ିଅଛି ସାହସ । କେ ବୋଲେ ଥିବ ଛୁଅ । ଦହ ପଇଡ ପିଅ । ପୁରୁଣା ଲୋକ ଯେତେ ଜନ୍ମ ନ ଯାଏ ଟଳେ । କହନ୍ତି ଯେ ଥାଇ ଧୈର୍ଯ୍ୟ କରଇ ରେ ।୮। କେ ବୋଲଇ ଭାଇ ମୁହିଁ ଆସୁ ନ ଥିଲି । ପାଞ୍ଚ ହୋଇକରି ଭ୍ରମେ ପଡ଼ିଣ ଗଲି । ରୁଗ୍ଣ ମୋର ନ ଥିଲା । କି ସୁଖ ହୋଇଥିଲା । ନ ଦେଖିଲି କା କଥା । ପାଇଲି ଏ ଅବସ୍ଥା । ବୋଲିଣ ବିକଳରେ କାନ୍ଦଇ ରେ ।୯। ସେ ବୋଲେ ଭୁଟମ୍ ମୋର ହେଲା ଗହଳ ।

Digitized by srujan ka@gmail.com

ସହୁ ନ ପାରୁଲୁ ଘାମ୍ବକାର କଙ୍କାଳ । ଖାଉଣ ଅଲ୍ପ ନାଶ । । ଉଡ଼ି
ଗଲେଣି ଅସ୍ଥା । କାହାକୁ ନ କହୁଣ । ଥାଏଅଛୁ ଲୁଚାଇ । କର୍ମରଜାଳ ।
ବେହୁ ସହୁବରେ ।୧୦। କେ ବୋଲଇ ଅଜାଣୁଆ ବୋଲିଣ ମତେ
ଗୁଡେହ ବଟେ୍ୟ ଗାଳି କରୁଥାନ୍ତି ସମସ୍ତେ । ଥଳବୁଆ ନ କହିବ ତାକୁ
ଧନ ଅର୍ଜିବ । ମିଛ ବଙ୍ଗାଳ ସଥା । ଠେକଣି କଥା ଛଡ଼ା । ଭୁଲିବ
ଗାଉ କଥା ଶୁଭାଇ ରେ ।୧୧। କେ ବୋଲଇ ମେସ୍ତ୍ରୀମାନେ
ଅଲପୁଆଙ୍କୁ । ରେଙ୍ଗୁନରେ ନଗାଉଣ ଦେଖିଲେ ସାଧ୍ୟକୁ । ଅସ୍ଥ
ବ୍ୟବସାୟଣ । ନମରୁଯାଏ ଥାଉ । ବୋଲନ୍ତି କେତେବ ନ ଥାପିବୁ
ଯେ ଅମ୍ଭେ । ଏମନ୍ତ କଥା ନ ଥାଇ ଟେ ।୧୨। କେ ବୋଲେ
ରେଙ୍ଗୁନ ଦେଶ ଯାହା ଅଟିବ । ଜିଜଖାଦ୍ୟ ଭିକାମାଗି ପଛେ ବଞ୍ଚିବ
ଭିକ୍ଷୁ କେହୁ ବୋଲେ । ଅଡ଼ିଲେ କସଟାହିଲି ଯାଉଛୁ ଯେ ବାନ୍ଧନ୍ତି
ତାକୁ କ ନ୍ୟୁଅନ୍ତି । ଦନଇଷ୍ଟ ତାହାର ଅଦର ଦେ ।୧୩। କେ
ବୋଲେ ମିସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୋର ଭଦ୍ର ନ ହେଲା । ଲେଖାକି ଦେବାକୁ ସ୍ଥାନ
କାଳ ହୋଇଲା । ଗୋପାଳମ୍ଭୁରରେକି । ଫଲାଇଥାନ୍ତି କଷ୍ଟ । କରଣ
ଏକ କଷ୍ଟି । ଧରଣ ଅଛୁ ଚିହ୍ନ । ଆସିଛୁ ମନ ତୋର ନ ଥାଇ ରେ ।
କେ ବୋଲଇ ମେସ୍ତ୍ରୀ ଆମ୍ଭ ଗ୍ରାମକୁ ଗଲା । ରେଙ୍ଗୁନ କେ ଯିବ
ବୋଲି ଶ୍ରୁତେ ଡାକିଲା । ବଖାଇଣ ପାଶରେ । କହିଲା କେମନ୍ତ ରେ
କଦଳି ଗଛ ଗୋଟେ । ହାଣିଦେଲେ ଟଙ୍କାଟେ । ବହୁଛି କଥା । ଏତଥ
ନ ପାଇ ହେ ।୧୪। କେ ବୋଲେ ବାଡ଼ୁଆ ନୋକ ମୋତ୍ରା ଗୁଡ଼ାକୁ
ଦେଖି ମୋର ମନ ହୋଇଲା ଠାକୁ ଠାକୁ । ପଡ଼ି ହେ ଛେଦା ନାଳ ।
ଦେଖି ହେଲି ବାଉଳା ବୋଇଲା ମୁହଁ ଗଲେ ଲଗାନ୍ତି ପଞ୍ଚ ହେଲେ
ଅଟାନ୍ତି ମିସ୍ତ୍ରୀ ଏହା ନ କହଇ ।୧୬। କେ ବୋଲେ ରେଙ୍ଗୁନ ଦେଶ
ଅଏସି ଲୋକେ । ଢଲ ବାଡ଼ି କଉଣ ଯେ ଗଲେଣି ଥୋଟକ । ତାଙ୍କୁ
ନ ଜଲେ ଯାଉ । ସେ ହେଲା ସାହୁକାର । ମୁଣ୍ଡ ତାଲ ନ ଥିଲା
ବାନ୍ଧି ଜୁତା ପାଇଲା । ସ୍ୱଦେଶେ ବାର୍ଣ୍ଣିଏ କାସ ଅଛଇରେ ।୧୮। କେ

Digitized by srujan ka@gmail.com

ବୋଇଲ ମଂଝାରେ ବଡ ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ଦେଶକୁର ବାହୁଡ ଯେ କୁସ୍ଥି ନ କଲ । ମଷାଣି ଦଣ୍ଡା ପୁଣ । ଚେଞ୍ଚା ଗଲେ ଗସ୍ତାଣ । ବାନ୍ଧିକ ଧର ମୁଠି । ଠକଲେ ଯେ ଗାଉଣ୍ଠି । ଧନ ଢାଅନ୍ତି ଥାନ୍ତି ବୁଡ଼ାଙ୍କରେ ।୧୯। ଚନ୍ତି ବଙ୍ଗାଣି ତେଲ ଯେ ନବୁଣି ବାଏ । ଢକ୍କା ଲୁଚା କୁଣିକରି ଫେଲେ ଦିଅଣ । କାଣ୍ଡଭ ବମାର । ନ ମେଳନ୍ତି ଅଙ୍ଗାର । କଷ୍ଟାହାଣ୍ଡି ବନ୍ଧାର । ପୋଡ଼ିଲେ ଯେ କୁମ୍ଭାର । ନ ଭୁଜିଲେ କାଏ ଯେ ନେବାଚ ଛେ ।୨୦। ମାନଙ୍କେଇ ବଡ଼କୁ ଯେ ନେ ନ ମାନଲେ । ଜାତିଙ୍କେ ନ ମାନି ଅତି ଜାତକୁ ଗଲେ । ତେଣୁ ଯେ ଅଲ୍ପ ଚିନ୍ତା । ଦେଲା ଅଣି ବିଧାତା । ନ ଥିଲେ ବୁନ୍ଧି ଦଶା । କରନ୍ତି ଥାଆନ୍ତି କଷ । ରହିଥାନ୍ତେ ମୂର୍ଖ ଗଡ଼ାଇଲେ ।୨୧। କେ ଜାଣିବ ତାହାର ଯେ ଅନନ୍ତ ଚରିତ । କେ ବାଦ୍ୟ ବଜାଏ କେହୁ ବୋଲଇ ଗୀତ । ଏହିରୂପେ କୋଳାହଳ କରୁଥାନ୍ତି ବନ୍ଦର । ଗୁଳନ୍ତି ଲମ୍ଫ ଲମ୍ଫ । ଢଳଂଖ ଜଠି କୋଣ୍ଡି । ପରେ ମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରଖଇ ରେ ।୨୨। ବିଶୁକର୍ମା ପଦେ ମୋ ବୋଇରେ କରନ୍ତି । ଭିନ୍ନବନ ପ୍ରାନ୍ତେ ତନପୁର ହୋଇଛି । ନେତ୍ରପାଗଡି ଯେତେ ବୁଲନ୍ତି ନାନାମତେ । ଶୁଭ୍ରଣ ଥାଏ ରଡ଼ି । କବା ନେଇ ସଡ଼ି ଘଡ଼ି ପଶୁମା ଚଉନରେ ଗୁଳଇ ରେ । ୨୩ । ପ୍ରଥମରେ ଖୋଲିତ ଦୂବକୁ ଗୁଳନ୍ତି । ଦୂତମୁକେ ଜାଓ୍ବିକୁ ଫେଙ୍ଗା ଅଛୁ । ନେଲ ପାଣି ଶେଷରେ । ଦେଖ କଳାପାଣିରେ । ତହୁଁ ତା ଆପାଣି । କଲ କେତାରେ କୁମ୍ଭିକ ବର୍ଣ୍ଣି ଦିନ୍ତି ଦଶଇରେ ।୨୪। ପାଞ୍ଚ ସାତ ଦିନରେ ବୋଇତ ଲାଗଇ । ଖମ୍ବରେ ଲଙ୍ଗର ବାନ୍ଧନ୍ତି । ଫେଣ୍ଟି ଦେଇଣ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବୋଇତ । ଅଗ୍ନିବୋଟ ସନ୍ତତ ଟେଉ ଜାହାଜକୁ । କେବଳ କେଉଁ ଲଣାକୁ । ପାମାନ୍ୟ କଥାନ୍ତି ଇରେ ।୨୫। ଯେତେବେଳେ ବୋଇତରୁ ଓହ୍ଲାନ୍ତି । ଛମାଗର ମଲ୍ଲପ୍ରାପ୍ତ ଦଶ୍ଶଣ ଥାନ୍ତି । ପାମାନ ଜନକାରେ କେ କାହିଁ ଯାନ୍ତି ଜରେ । ଖୋଇତୋଠା ରଖନ୍ତି । ଘନାବଗା କରନ୍ତି ମହରେ ଯାଇଣ କେ ବୁଲନ୍ତରେ ।୨୬। ଭିଜଦ ନୋଣ ଯେ ବନ୍ତି

Digitized by srujan ka@gmail.com

ଅଟଇ ନାଶ । ଚଉର୍ଦ୍ଦିଗେ ରେଓଣ୍ଠା ଯେ ଅଛି ପଢ଼ଣ । ଦୋଡ଼ାଗାଡ଼ି
ଯେ ଚଢ଼ି । ମାଲ ଗାଲ ବୁଲଇ । ଟର୍ନେ ଜହ୍ନେବେଳେ ଛୁଟା । ଲୁଙ୍ଗି
ଦେବେ ଯୋତା । କାହ୍ନୁ ଯିବାକୁ ବାହନ ଥାଇରେ । ୨୭ । ରେଙ୍ଗୁନ୍
ସହର କେବେ ପାରିବ କହି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପକ୍କା ଗୃହ ଅଟନ୍ତି ଭଲ ।
କାହାର ଏକପୁର କାହାର ଦୁଇପୁର । କାହାର ପକା ଛାନ୍ଥ
କାହାର ଖ୍ରୀକରଛୁଆଁ । ସବୁଘରକୁ ଜମା ଅଛନ୍ତି ରେ । ୨୮ । ସ୍ୱର୍ଗପୁର
ପରାଏ ଦିଶେ ନଗର ଜନ । ପୋଖରୀ ବାଗ୍ନରେ ଶୋଭେ ଉପବନ ଗଣ ।
ଫେରିଓଳାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗ । କରୁ ନ ପାଏ ଅନ୍ତ । ହଜାର ଯେ ହଜାର ।
ବସିଅଛନ୍ତି ବଜାର । ଶୋଭୁଛନ୍ତି କର ଚିନ୍ତି ନୂଆ ରେ । ୨୯ । ନାନା
ଦେଶୁ ରେଙ୍ଗୁନକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଲୋକମାନେ ଯେ ପାରିବ କେ କରି କଳନ
ଛାପାଘର ପଥରୁ । ଜାହାଜ ଯାଏ ଦେଶକୁ । ପଦ୍ମଗୁଣା ଉପର ସୀମା
ମହାରାଣୀର । ପ୍ରତିବାଦ ଦମ୍ଭ ଶୁଣଇ ରେ । ୩୦ । ବଙ୍ଗଳା କଂଗ୍ରେନା
ଚହ୍ନି ଅଟ୍ଟାଳିକାଶେଷ । ରାଣୀ ପୋଷ୍ଟ ସହର କ କଣ୍ଟର କଥ । ଘର ରେ
ପେଟେ ଜଳ । ସେଠାରେ ଛନ୍ତି ସବୁ । ଯେ କହୁ ନ ଦଣ୍ଡିଗ ଶିବ
ତାଦାର ଥାନ । ମଲ ନନ୍ଦୀ ରୂପ ଅଛଇ ରେ । ବ୍ୟାଘ୍ର ଭାଲୁ ସର୍ପ
ଦୁଷ୍ଟ ଏ ଜେଜାଇ । ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖିଲେ ତରାଟିଣ ଗୃହାନ୍ତି । ବୋଇଣ
କୋଧଭର । ଗର୍ଜନ୍ତି ଫୁ ଫୁ କାର । ଲୁଦା ପେଡ଼ିରେ ଛନ୍ତି ଯେ
ଲୋକ ଦେଖିଯାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମହାଭୟ ଲାଗଇ ରେ । ୩୨ । ଧନ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମ
ରଚା ପଂକ୍ତି ଅଛି ବସାଇ । ଅମୁହାଁ ଦେଖିଲ କାହିଁ ବାଡ଼ ନଥାଇ
ଶୁନ୍ୟେ ବାଙ୍କଇ ଦନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନାମ ପାଇଛି ॥ ପୁନର୍ବାରେ ଛୁପୁରୀ
ବୋଇଣ ଅଛି ପୁଣି । ଶୁନ୍ଦିଲେ ନେବ ପାପ ହରଇବ ରେ ॥ ୩୩ ॥
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେ ଦେଖିଲ ହଜାରେ । ବସାଇ ଅଛନ୍ତି ଚହୁଁ ମୁତରୁଷିଅରୁର
କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ଶୋଇଛନ୍ତି ଶେଷ ପ୍ରାନ୍ତେ ଧଶ୍ଚନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଘର । ସେଠାରେ
ପଶିଛି ବନ୍ଦରରେ । ସର୍କାର ଦର ଜାଣି ଅଛଇ ରେ ॥ ୩୪ । ବ୍ରହ୍ମା
ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି ବଡ ଭକତ । ଗୃହି କର ଆଗ ପଢ଼ନ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀମଙ୍ଗଳଗାନ୍ତି

Digitized by srujan ka@gmail.com

ଲୋକ ପେଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଫାଙ୍ଗା ମାଙ୍ଗା ବୋଲନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଦୁଃଖ ନିତ୍ତି ।
କାହିଁ ନ ଥିବ ଖେତ । ଧର୍ମାର୍ଥି ଦଣ କହି ନ ହବ ଟେ । ୩୮ ।
କେଉଁ କେଉଁ ବ୍ରହ୍ମମାନେ ବଡ଼ ଧର୍ମାର୍ଥି । ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କଲକାରି
କରୁଅଛନ୍ତି । ଅବୁଝା କେତେ ଥାନ୍ତି । ଖଣ୍ଡେକ ହାଣିଦେନ୍ତି । ଧନ୍ୟ
ଈଶ୍ୱର ଘର । ସତୁ କଲ ଯହିର । ଦୋଷୀକି ଦେହ ଦଣ୍ଡ ଦଅଇ ରେ
ବଡ଼ ବଜାର ସଙ୍ଗେ ଖଣ୍ଡିବା କଥ । ଯାହା ଲୋଡ଼ାଲେ ଯେଠାରେ ମେଳେ
ଅବଶ୍ୟ ସୁନା ରୂପା ସହିତେ । ପିତ୍ତଳ ଲୌହ ଯେତେ । ବନାତ
ଶାଢ଼ୀପାଟ । ଯଥା ମିହିନ ଛିଟ । ପାଗ ଯୋପି ଅନେକ ଅଛଇ ରେ ।
ନଡ଼ିଆ ପଣସ ଅମ୍ବ ଲେମ୍ବୁ ନାରଙ୍ଗ । କମଳା କାମ୍ବୀ କରୁଣା
ଫଣେ ସୁରଙ୍ଗ । ଶୁଣ୍ଠି ଜିରା ମରିଚ । ପିପ୍ପଳୀ ଅଳାଇଚ । ଲବଙ୍ଗ
ଜାଇଫଳ । ନାନାଦି ପର୍କଟୋଲ । ଖଜା ମିଠାଇ ଆଉ ଗଣ୍ଠାଇ
ରେ ।୩୯। ଯାହା ଦେହି ନାହିଁ ତାହା ନାହିଁ ଏସାରେ ଛନ ଦୋଇଯିବ
ମନ ଦେଖି କେନବରେ । କେ ବୋଲେ ଆଣ ଆସ କଣିବ ନେବ କଥ
କେ ବୋଲେ ବସ ବସ । ତୁମ୍ଭର କେଉଁ ଦେଶ କହୁଣ ମନ ଧନ୍ତି
ଭୁଲଇବେ ।୪୦। ଟଙ୍କାକର ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଦେଢ ଦଙ୍କ ନବ । ନ କିଣିଲେ
କେଉଁ ଲୋକ ମାରଣ ଯାଏ । ମଦ୍ରାସି ମହାଜନ, ବଙ୍ଗାଳି ମୁସଲମାନ
ବ୍ରହ୍ମ ନନ୍ଦନୀମାନେ । ବସିଛନ୍ତି ଯତନେ ଥିଏ ଯାହାର ବେପାର
କରଇ ରେ ।୪୧। ଓଡ଼ିଆ ତେଲୁଗୁ ଭାଷା କେ ନ ଜାଣନ୍ତି । ଇଂରାଜୀ
ପ୍ରାବେତ୍ତ ସବେ ଶୁଣଣ ଥାନ୍ତି । ଦନ୍ତ ବହନ୍ତି କେହି । ଭେଳନ୍ତି ନାମ
ନେଇ । ଜଳ ବୋଲନ୍ତି ରୂଆ । ଯେତେ ବରକ୍ତ ଭୂଆଁ । ଦୋର୍ଣ୍ଣଥଷ୍ଠ
କେ ନ ଛାଡ଼ଇ ଟେ ।୪୨। ଯାହିଁରୁ ବିକନ୍ତି ତହିଁରୁ ଖାଉଥାନ୍ତି ।
ଅଇଁଠା ମଣ ଯେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକେ କରନ୍ତି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଲାଗେ ତାଙ୍କୁ । ଲୁଗ-
ଇକି ଖାଦ୍ୟକୁ । ଯହିଁରେ ନାହାନ୍ତି ପୋକ । ସେ ଲୋକେ ଅଛ ଠେକ
ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ଖାଉଛନ୍ତି ଏ ମାଳି ଥାଇ ରେ ।୪୩। ଲଗାକା ଯେ ଫଙ୍ଗଳା
ଅଛନ୍ତି ଛିଡା ଧରି ଅଟନ୍ତି ଶ୍ମେନରୂପ ନାଥା ଚେପଟା । ଅଳପ ବଅସରୁ

Digitized by srujan ka@gmail.com

ଜୁଡ଼ାଇ । ବଚନେ ପ୍ରକାଶନ୍ତି । ବଦ୍ୟ ନ ଯତ୍ନ ଦେନ୍ତି ନ ଥାଇ
ରେ ।୪୪। ବଚନେ ଜଣକ ନାହିଁ ମନେ କୃଷ୍ଣର । ଦାଣ୍ଡ ଘାଟ ମାଧ
ଯାଏ ରଖନ୍ତି ଶବ । ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥା ସେବକଜନ୍ମମାନେଣ । ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ
ଙ୍କୁ ଚିଣ୍ଡ ନେବା ପାଇବାକୁ ବଙ୍କା ପ୍ରାୟେ ଧନ । ପଞ୍ଚାଙ୍ଗଜ ତାହାଙ୍କ
ମୁଅ ହୋଏ ଯାହାର ଯାଏ ଶସ୍ତ୍ର ଧନ ଥିଏ ହୋଇଲେ ସରେ
ଦେଖିଲେ । ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଜିଭେ ଉଠାଣା ନାହିଁ । ମନ କଟେଣ୍ଟ
ଖୁଲିଅନ୍ତି ଯା ମନ ଯହିଁ । କୁବେଦ ନ ଥାଏ ଦୟା । କେ ଜାଣେ ତାଙ୍କ
ମାୟା । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛନ୍ଦ ଯେତେ । ବାଳ ବୃଦ୍ଧା ସହିତେ ଗାଈ କନାକୁ
ଥାନ୍ତି ଯୋଗାଇବେ ।୪୫। ବନ୍ଧୁ ସ୍ତ୍ରୀପର ଅନ୍ୟ ନାହିଁ ସୁନ୍ଦରୀ
କଅଁଳା ଅଙ୍ଗନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର ଅଳଙ୍କାର । ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି ଲେଙ୍ଗା ଭିତର ରଙ୍ଗଣ
ଅଙ୍ଗୀ । ଗୁଳନ୍ତି ଥିଲେ ଥିଲେ । ମତ୍ତଗଜ ପରିରେ । ପାଦରେ ଭରି
ଥାନ୍ତି ପାଣ୍ଡୁରିଳେ । ୪୬ । ଗ୍ରହ ଦାବା ଭରିଅାନ୍ତି ଗଣ୍ଡରେ ପୁଷ୍ପ
ନେଇକୁ କ ଯୋଗ୍ଯ ଦାଣ୍ଡ ବସନ ବେଶ । କେଉଁ ବୁଝେ ବାହାଣି
କୁମଣ ଅଛି କାଣି । ମାୟାରେ ନାହିଁ ଦଣ୍ଡି । ତେଣୁକୁ ନାନ୍ତି ଭଣ୍ଡି
ନାଚନ୍ତି ଜଣେ ଥାନ୍ତି ଲଗାଇ ରେ । ୪୭ । କ ରଙ୍ଗୀ ଜାଣନ୍ତି ଯେ
କାମିନୀ ସ୍ତ୍ରୀଏ । ଯହିଁ ଯାନ୍ତି ଥାନ୍ତି ଛାନ୍ତି କରନ୍ତି ଧର । ଗୁଜନ୍ତି
ଯୋଡ଼ି ନୃତ୍ୟନ୍ତି ଛଡ଼ା ଭଙ୍ଗ । ସେହିମାନଙ୍କେ ବୁଢ଼ା ଭୁଜରେ ଯାନ୍ତି
ଯେ । ଅନ୍ୟ ପଣ୍ଡିଙ୍କି ମନ ନ ଥାଇ ରେ । ୮ । ଭାଳୁଗଲେ ପ୍ରେ
ମକି କେ ନ ଦେଖନ୍ତି । ଯେଉଁ ଗଲେ ଭଡ଼ ବାଣ ଖାଇଣ ଥାନ୍ତି ।
ଘୋଡ଼ା ହାତିକୁଣ ବନ୍ଧୁଛନ୍ତି ରାଣୀ । ସକଳ ତାଳ ମୃଦଙ୍ଗ । ଭରଣୀ
କେତେ ନା । ଜୁଡ଼ି ପାଣିରେ ଦିଅନ୍ତି ବୁଲିଲେ ହେ । ୪୯ । ଯ ରାଜ୍ୟ
ଦେଖିବାକୁ ବେଙ୍କଟ କଥା । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ସମସ୍ତେ ନେଇକାଣ ଛନ୍ଦା
ଗୀତ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି । ନାନାବାଦ୍ୟ ବଜାନ୍ତି । ସକଳ ଧନ ପାଇଁ
ନଅରେ । ୫୦ । ଦେବୀ ଯୋଗୀ ଚନ୍ଦନ ଯାହା ଯେ ପାଇଁଲେ ବାଳ
ବୁଢ଼ା ଯୁବା ଚୋଳି ହୋନ୍ତି ସକଳ । ପିଠା ମଧୁର । ଦୁଅନ୍ତି

Digitized by srujan ka@gmail.com

ଧଲ୍ୟଧଉ । ବାରଣ ନ କରନ୍ତି ଅତି ଆନନ୍ଦ ହୋନ୍ତି । ସେ ଦିନ ଇନ୍ଦ୍ର ବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ରେ । ୫୧ । ଦ୍ୟନ୍ତି ମୋହ୍ର ବୁଲାଇଣ ଗଜା ପକାନ୍ତି । ବଣ୍ଡ ଚେଷ୍ଟା କୋମଚନ୍ତି ଯେ ନ ଜାଣନ୍ତି । ଜାତି ବରଷି ବରେ ଧିଡ଼ ନାହିଁ ବଲରେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଆଲୟାନ । କଣ୍ଟୁଡ଼ ଚଢ଼େ ଧାନ ଭୂମି ଯେ ଧମଚୁଲ ଅଟଇରେ । ୫୨ । କାଣ୍ଡିଂଦ ଜଲଜ ବାଣ ଦ୍ୟନ୍ତି ମାଜନ୍ତି । ସେହି ଦିନଠାରୁ ବୃଷ୍ଟି ଯାଏ ଛଡ଼ଣ ଅଇରବଢ଼ ନଦୀ ବଢ଼େ ପାତାଳ ଭେଦି ଜାହାଜ ଚେ ପଡ଼ଇ କଳ ଧାଉଡ଼ ଛୋଡ଼ । ସମୁଦ୍ରକୁ ଜଣାଣି ଆଖର ରେ । ୫୩ । ମୂଳ ବୈୟାନ ରେଙ୍ଗୁନ ବନ୍ଦରର ଅଛି । ଯେତେଦେ ରେଲ ଗାଡ଼ି ଯେଉଁଠାରୁ ଚଳୁଛି ଗାଡ଼ିରେ ଯେଉଁ ବସେ ମାଇଲକୁ ପଇସେ । ଉଡ଼େ ପବନ ପ୍ରାପ୍ତ । ଅଟଣା କମ୍ପି ଯାଏ । ମେଘ ଦତଡ଼ଡ଼ି ପ୍ରାପ୍ତେ ଶୁଭଇ ରେ । ୫୪ । ଉଦନାଳିଡରେ ଅଟେ ଫଇଲ ଦର । ଦଶଜଣ ରହିଣ ଯେ ଥାନ୍ତି ଦେବିଂର ନାହାନ୍ତି ଦେଖା ଦେବା । ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷସେବା । କରନ୍ତି ଭକ୍ତବତ । ହୋଇ ଆନନ୍ଦ ଚିତ୍ତ । ଅଙ୍ଗ ପାତକ ଦ୍ୟନ୍ତି ଛଡାଇ ରେ । ୫୫ । ଗ୍ରାମ୍ୟର ତାଲୁକା ପଡ଼ଆ ମୁଠାରେ ନିଜା ଅଟର ଜନପଦ୍ର ଗ୍ରାମରେ ଆସି ରେଙ୍ଗୁନ ଦେଖ । ଭଜନ କର ମାନସ ଯାଉଲା । ପାଦେ ଧାଇ ଯୋଗ ଏ ବିପେ ଜହି । ନିଜ ସ୍ୱଜ୍ୟକୁ ପୁଣି କେତେବ ଯିବଇଁ ରେ ।୫୬।

ସମାପ୍ତ ।

ଶ୍ରୀ ହରିନାଥ ପ୍ରେସରେ ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତକୁମାର ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ।

Digitized by srujan ka@gmail.com

ବିଜ୍ଞାପନ ।

—⇴ ❊ ⬲—

ଶାନ୍ତିଦୋହଜ୍ଞୋତ୍ରି ଦେଶ		। ମାଧବକର ନିଦାନ	ଟ ୧ ।
ଓଡ଼ିଆ ଭିଲିକିଷ୍ଟରି)	ଟ ୧୷	। ପଥ୍ୟାପଥ୍ୟ ମୁକ୍ତାବଳୀ	ଟ ୦ ୷
ନବରତ୍ନ	ଟ ୧୲	। ବଟିକା ଶ୍ରୀବ ୧ମ ଖଣ୍ଡ	ଟ
ଅମରକୋଷ(ଟୋକା)	ଟ ୧୲	। ମାର୍କଣ୍ଡେୟପୁରାଣ	ଟ ୧୲
ଧର୍ମବିବେକ ସଂଗ୍ରହ	ଟ ୦ ୷	। ସୁଶ୍ରୁତସଂହିତା	ଟ ୦ ୷
ଶିବପାର୍ବତୀ ଚରିତ	ଟ ୦ ।୷	। ବୈଦ୍ୟଜୀବନ	ଟ ୦ ।
ଗଣେଶ ପୂଜା	ଟ ୦ ।୷	। ଚିକିତ୍ସାବ୍ୟବସ୍ଥାଦର୍ପଣ ସଟୀକ	ଟ ୧୲
ଶିଶୁ ମଙ୍ଗଳ	ଟ ୦ ।୵	। ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର (ମରାଠି)	ଟ ୧୲
[illegible]	ଟ ୦ ।୵	। ଶ୍ରୀନାରାୟଣ ଗୀତା	ଟ ୨୲
ଅମରସିଂହ	ଟ ୦ ୷	। ମହାନାଟକ (ବଙ୍ଗଳା)	ଟ ୧୲
ଗଙ୍ଗା ମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୦ ୷	। ଗ୍ରହାଚିନ୍ତା	ଟ ୦ ।୵
ଜଗନ୍ନାଥ ମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୦ ।୷	। ଦାମୋଦର ଅଙ୍କ	ଟ ୦ ୷
ଦେବୀ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ	ଟ ୦ ।୵	। ଯୁଗଳକିଶୋର ମୃଗଲକ୍ଷ୍ମୀ	ଟ ୦ ୰
ନରସିଂହ ଚରିତ	ଟ ୦ ୷	। ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯନ୍ତ୍ରମଣି	ଟ ୦ ୷
ଅଙ୍ଗଦେବ	ଟ ୦ ୷	। ନାମରତ୍ନଗୀତା (ସଂସ୍କୃତ)	ଟ ୧୲
ରାମକୃଷ୍ଣ କେଳି	ଟ ୦ ୵	। ନାଡ଼ୀଜ୍ଞାନ	ଟ ୦ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ)	ଟ ୦ ୲	। ନଳଦମୟନ୍ତୀ	ଟ ୦
ନବକେଳିକୋଷ	ଟ ୦ ୷୬	। ସଂହୃତ	ଟ ୦ ୷

ମୌଳିକ ବସ୍ତୁ
ଦୋତ ମୌଳିକ } ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ଦାସ ଶର୍ମା
ବଜାର ରୋଡ଼

Digitized by srujan ka@gmail.com